

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR
DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN
VAN

22 - 12 - 1999
ochtend

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkorting en bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000	:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	:	<i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	:	<i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	:	<i>Plenum</i>
COM	:	<i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000	:	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	:	<i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	:	<i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	:	<i>Séance plénière</i>
COM	:	<i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Tel. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
 Tél. : 02/549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

VRAGEN EN INTERPELLATIE

– Vraag van de heer **Yvon Harmegnies** tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over de toestand in Aceh (nr. 579)

Sprekers : **Yvon Harmegnies** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

5

– Vraag van de heer **Yvon Harmegnies** tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over de toestand in Marokko (nr. 609)

Sprekers : **Yvon Harmegnies** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

6

– Vraag van de heer **Ferdie Willems** tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over Duitse militaire hulp aan Turkije (nr. 624)

Sprekers : **Ferdie Willems** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

7

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over de mensenrechten in Iran (nr. 649)

Sprekers : **Pieter de Crem** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

7

– Vraag van mevrouw **Claudine Drion** tot de minister van Buitenlandse Zaken over het terugsturen van vreemdelingen (nr. 688)

Sprekers : **Claudine Drion** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

8

– Interpellatie van de heer **Ferdie Willems** tot de eerste minister over de Belgische bijdrage tot de OVSE (nr. 188)

Sprekers : **Ferdie Willems** en **Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken

9

COMMISSIE VOOR
DE BUITENLANDSE
BETREKKINGEN

OPENBARE VERGADERING

WOENSDAG 22 DECEMBER 1999

OCHTEND

VOORZITTER :

de heer **Erik DERYCKE**

De vergadering wordt geopend om 11.40 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIE

TOESTAND IN DE PROVINCIE ACEH

Vraag van de heer Yvon Harmegnies tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de toestand in Aceh" (nr. 579)

De heer **Yvon Harmegnies** (PS) : Allen hebben wij aandachtig de bewogen periode gevolgd die Oost-Timor in zijn strijd voor zelfbeschikking en onafhankelijkheid heeft doorgemaakt.

Vandaag eist Aceh, een rijke provincie in noorden van het eiland Sumatra, op haar beurt haar onafhankelijkheid op. Net zoals Oost-Timor werd de provincie Aceh leeggeroofd en onderdrukt en komt ze door haar onafhankelijkheidsstrijd in botsing met de Indonesische autoriteiten.

In tegenstelling tot Oost-Timor maakt Aceh historisch deel uit van het Indonesische grondgebied, wat echter niet belet dat de provincie het schouwspel was van talrij-

ke gewelddaden die het streven naar onafhankelijkheid de kop moesten indrukken.

Voorts zijn in Aceh permanent troepen aanwezig van het Indonesische leger, dat ook campagnes voert om een eventuele opstand te verhinderen.

Bovendien namen de gewelddadige confrontaties tussen guerilla en leger sinds mei opnieuw toe.

Er moet worden verhinderd dat de situatie in Aceh dezelfde proporties aanneemt als op Oost-Timor of in Kosovo. Daarom vragen wij dat ons land de Europese Unie aanspoort om de Indonesische president Wahid te vragen met de betrokken partijen een democratisch onderhandelingsproces op te starten en de mensenrechten in acht te nemen, wat niet betekent dat hij automatisch afstand moet doen van Aceh.

Hoe staan de diplomatieke en economische relaties tussen België en Indonesië er nu voor ?

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : Op 25 november heeft de werkgroep Azië-Oceanië in naam van de Euro-

pese Unie een verklaring van het Voorzitterschap uitgebracht over de situatie in Aceh en de territoriale integriteit van Indonesië ; België had terzake demarches gedaan.

De Europese Unie verdedigt in de tekst de territoriale integriteit van Indonesië en juicht de beslissing van de nieuwe Indonesische regering toe, die het geschil niet met militaire middelen, maar aan de hand van besprekingen wil oplossen. Ze steunt het voornemen van de nieuwe regering om een vreedzame uitweg te zoeken voor de situatie in Aceh. Voorts staat de Europese Unie ook positief tegenover de nationale commissie voor de mensenrechten die ervoor ijvert dat gewelddaden worden bestraft.

President Wahid beseft dat hij de dialoog moet aangaan met de onafhankelijkheidsstrijders uit Aceh. Hij weigerde onlangs gewapende versterking naar de provincie te sturen en kondigde er de noodtoestand af.

Op het diplomatieke vlak steunt België de nieuwe Indonesische president en ook zijn beslissing om ten aanzien van Aceh voor de dialoog te kiezen. Economisch verwachten wij dat opnieuw relaties kunnen worden aangeknoopt zodra het nieuwe regime politieke stabiliteit heeft verkregen en de financiële crisis achter de rug is.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

DE TOESTAND IN MAROKKO

Vraag van de heer Yvon Harmegnies tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de toestand in Marokko" (nr. 609)

De heer **Yvon Harmegnies** : Aangezien er in ons land een grote Maghrebijnse gemeenschap is en veel Belgische inwoners van Marokkaanse oorsprong zijn, verheugen wij ons over de democratische vooruitgang die er sinds het aantreden van Mohammed VI in Marokko blijkt te zijn. Het nieuwe staatshoofd wil blijkbaar de fundamentele vrijheden, de individuele vrijheden, de vrijheid van mening en de vrije meningsuiting doen respecteren.

Op 30 september heeft Mohammed VI aan de banneling Abraham Serfaty toestemming gegeven naar Marokko terug te keren. In de media geldt opnieuw de vrije meningsuiting. Op 10 november werd Driss Basri die sinds 1971 minister van Binnenlandse Zaken was en symbool stond voor het regime van Hassan II, de laan uitgestuurd.

Wij moeten de grondige hervorming die door Mohammed VI werd ingeleid van nabij volgen.

Welke samenwerking is er met Marokko mogelijk ? Aan welke akkoorden kan er worden gedacht ? Indien samenwerking onmogelijk is, zou België dan niet de particuliere sector moeten aanmoedigen te investeren in de economische samenwerkingsprogramma's die in het kansarme Rifgebied worden opgezet ? Daarmee zou ons land aantonen dat het de democratisering steunt.

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : Ik verheug mij over de positieve ontwikkelingen in Marokko. In maart 2000 gaat het associatieverdrag EU-Marokko in, waardoor de totale EU-bijdrage voor Marokko wordt opgetrokken. In het kader van het financiële samenwerkingsprogramma MEDA heeft de EU in 1998 ruim 480 miljard ECU en in 1999 ruim 105 miljard ECU vrijgemaakt voor Marokko. Dit jaar gaat 91 procent van de MEDA-fondsen naar de ontwikkeling van het arme noorden van Marokko, en meer bepaald van Tanger en Oujda. Van 2000 tot 2006 loopt het financieringsprogramma MEDA II. Hoeveel daarin geïnvesteerd wordt hangt af van de totale enveloppe die in het kader van de Agenda 2000 wordt vastgesteld en die rond de 500 miljoen euro schommelt.

Wat de bilaterale samenwerking betreft, heeft België voor de periode van 1995 tot 1997 zo'n 935 miljard frank geïnvesteerd in infrastructuur-, landbouw- en gezondheidsprojecten, in landelijke ontwikkeling en in beroepsopleiding. Het nieuwe samenwerkingsprogramma wordt momenteel voorbereid. In februari 2000 zal tijdens een gemengde commissie het budget worden vastgesteld.

Het nieuwe programma legt de nadruk op beroepsopleiding, werkgelegenheid en de verbetering van de levensomstandigheden in de landelijke gebieden en de kleine steden.

Van 1990 tot 1997 ging van het Belgische budget ontwikkelingssamenwerking 2,5 miljard frank naar Marokko en voornamelijk naar projecten in het zuiden van land.

Het noorden van Marokko, en vooral dan de Rifprovincie, kampt met een drugsprobleem. De EU heeft 8 miljard euro vrijgemaakt voor drugsbestrijding in de regio. Daar bovenop werden in het kader van het MEDA-programma tijdens de periode 1996-1999 240 miljard ECU geïnvesteerd in projecten die de sociale en economische ontwikkeling van de noordelijke provincies beogen.

Voor België is Marokko ene gebied dat veel aandacht verdient. Daarom gaan we onze bilaterale relaties met dat land versterken.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

DUITSE MILITAIRE HULP AAN TURKIJE

Vraag van de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "Duitse militaire hulp aan Turkije" (nr. 624)

De heer **Ferdy Willems** (VU-ID) : Het Duitse ministerie van Landsverdediging verklaarde onlangs Turkije te willen helpen bij de constructie van een militair chemisch laboratorium. Het zou gaan om een louter defensief project. Volgens een Duits TV-programma zou Turkije op 11 mei 1999 nog chemische wapens hebben ingezet tegen de Koerdische PKK-beweging. Hierbij zouden chemische granaten gebruikt zijn, waarvan de koppen van Duitse makelij zijn.

Is dit dossier bekend aan de minister ? Strookt deze samenwerking met de internationale en Europese engagementen inzake chemische wapens ? Zo niet, zal er Belgisch verzet worden aangetekend ?

Heeft de minister weet van het inzetten van chemische wapens tegen de Koerden ? Zal er ten aanzien van de Turkse autoriteiten gereageerd worden ?

Zal er inzake dit dossier een internationaal onderzoek worden ingesteld ? Gaat het op dat een Europees land chemische wapens levert aan een kandidaat-lidstaat van de EU en lid van de NAVO ? Is dat niet in strijd met de VN-conventie over chemische wapens ?

Minister **Louis Michel** (*in het Nederlands*) : De informatie over de hulp van het Duitse ministerie van Landsverdediging aan een Turks chemisch laboratorium is mij bekend. Het nieuws zorgde ook in Duitsland voor opschudding.

De Duitse regering verklaarde dat het officieel gaat om een medisch-defensief project, waarbij er geen sprake is van enige inbreuk op de bepalingen van de Conventie over chemische wapens. Er is dus geen enkele reden om aan deze officiële Duitse mededeling te twijfelen.

Over een eventuele aanval met Turkse chemische wapens op Koerden is mij niets bekend. Ik kan dus noch bevestigen, noch ontkennen dat er gebruik zou gemaakt zijn van Duitse chemische granaatkoppen.

Ik zal mijn Duitse collega om meer informatie terzake vragen. Zo ik enige twijfel zou hebben over de uitleg, zal ik niet nalaten een internationaal onderzoek te vragen.

De heer **Ferdy Willems** (VU-ID) : Het antwoord van de minister bevredigt mij niet. Hij verschuilt zich achter een officieel standpunt. Zo geraken we niet verder. Toch kijk ik met belangstelling uit naar het Duitse antwoord.

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : Ik zal verduidelijkingen vragen over wat u net hebt beweerd. Ik zal uw vragen aan mijn collega Fischer overmaken en u zijn antwoord meedelen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

MENSENRECHTEN IN IRAN

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken "over de toestand van de mensenrechten in Iran naar aanleiding van de veroordeling van Abdallah Nouri en de houding van de Belgische regering in deze aangelegenheid" (nr. 649)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De Iraanse hervormer en voormalig minister Abdallah Nouri werd op 27 november 1999 door "de speciale rechtbank voor de geestelijkheid" tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens anti-fundamentalistische propaganda. Uitgever Abdallah Nouri is één van de belangrijkste medestanders van de hervormingsgezinde president Khatami. Aangezien een beroepsmogelijkheid uitgesloten lijkt, kan de ex-minister geen kandidaat zijn bij de volgende parlementsverkiezingen in januari van volgend jaar.

Volgt de minister de evolutie van deze veroordeling op ? Meent de regering zich afzijdig te kunnen houden ? Heeft zij onze diplomatieke vertegenwoordiging in Teheran al om uitleg gevraagd ? Is de regering van plan officieel protest aan te tekenen ? Zal de diplomatieke vertegenwoordiging van Iran in ons land hierover geïnterpelleerd worden ? Is de minister op de hoogte van de feitelijke toestand in de Iraanse gevangenen ?

Is de minister op de hoogte van de feitelijke toestand in de Iranese gevangenen ? Kan de minister onze huidige diplomatieke verhouding met Iran duidelijk schetsen ? Kan hij een overzicht geven van de belangrijkste samenwerkings- en steunakkoorden ?

Minister **Louis Michel** (*in het Nederlands*) : De toestand in Iran wordt aandachtig gevolgd, in het bijzonder wat de mensenrechten betreft. De vooruitgang op het gebied van die mensenrechten blijft ook onder de hervormingsgezinde president Khatami bijzonder fragiel. De politieke realiteit in Iran wordt nog steeds gekenmerkt door een intense machtsstrijd tussen de religieus geïnspireerde conservatieve krachten en de hervormingsgezinden onder wie de president. De conservatieven proberen het beleid van de president voortdurend te ondermijnen.

België en de EU-landen zijn van mening dat een confrontatiepolitiek in deze complexe Iranese context con-

trapproductief zou werken. De EU probeert een constructieve politiek te voeren, zonder daarbij de mensenrechten uit het oog te verliezen. De EU-landen hebben hun bilaterale contacten met Iran sinds het aantreden van Khatami gevoelig opgevoerd. De EU (de Troïka) onderhoudt nu op institutionele basis bilaterale consultaties met Iran. Juist binnen die contacten is er plaats om Iran op zijn verplichtingen inzake de mensenrechten te wijzen.

De Algemene Vergadering en de Commissie Mensenrechten van de VN sponsoren elk jaar een resolutie over de mensenrechten in Iran. De EU-landen houden aan die resoluties vast, ondanks slinkende internationale steun. Het thema mensenrechten komt ook steeds aan bod tijdens de zesmaandelijks consultaties tussen Iran en de Troïka, bovenop de specifieke demarches die de EU in Teheran onderneemt. Zo kwam de zaak Nouri en de zaak van de gearresteerde joden op 1 december 1999 in Helsinki aan bod. Mijn onderhoud met de Iraanse minister van Binnenlandse Zaken ging over dit thema. Deze specifieke zaak en de mensenrechten in het algemeen worden ook nauwgezet gevolgd via de Belgische en de Iraanse ambassadeurs.

Het Belgisch beleid sluit aan bij dat van de andere Europese landen. De EU staat een omzichtige aanpak voor, in tegenstelling tot de VS die de confrontatie bepleiten. Toch wil Europa niet lijdzaam toezien op een mogelijke schending van de mensenrechten. Iran hecht overigens vrij groot belang aan goede betrekkingen met Europa.

De relaties tussen België en Iran zijn overigens bescheiden. Tussen beide landen bestaat geen samenwerkingsakkoord.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik dank de minister voor dit bezorgd antwoord. Het is duidelijk dat de harde confrontatiepolitiek weinig zin heeft ten aanzien van de relaties met een land als Iran.

Op mijn laatste vraag over de economische samenwerking heb ik geen antwoord gekregen. Ik neem aan dat de minister mij schriftelijk zal antwoorden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

TERUGZENDING VAN VREEMDELINGEN

Vraag van mevrouw Claudine Drion tot de minister van Buitenlandse Zaken over "de landen waarnaar een vreemdeling niet kan worden teruggezonden" (nr. 688)

Mevrouw **Claudine Drion** (Ecolo-Agalev) : Het wetsontwerp over de regularisatie van bepaalde categorieën

vreemdelingen bepaalt dat, in overleg met Buitenlandse Zaken, een lijst van landen moet worden opgemaakt waarnaar vreemdelingen – inwoners van dat land, niet kunnen worden teruggezonden gelet op de situatie aldaar.

In dat verband vraag ik mij af hoe het met Angola staat. En is die lijst al opgemaakt ? Op grond van welke criteria zijn die landen gekozen ? Is daarbij rekening gehouden met de mensenrechten, de rechtsstaat, de sociale toestand ? Hoe zal die lijst in de loop van de regularisatieprocedure worden gewijzigd indien de situatie evolueert ?

Minister **Louis Michel** (*in het Frans*) : De "task force" stelde de lijst in overleg met mijn ministerie op. Een land wordt pas in de lijst opgenomen als het in een algemene en permanente oorlogssituatie verkeert, de mensenrechten er op grote schaal worden geschonden en er bovendien geen sprake meer is van een rechtsstaat. Voorts moet die situatie in het hele land bestaan.

Een vreemdeling zal ook niet worden teruggezonden naar een land waar die situatie zich tot bepaalde regio's beperkt voor zover hij kan bewijzen dat hij uit één van die probleemregio's afkomstig is.

De betrokken diensten van mijn ministerie verzamelen en onderzoeken gegevens over de landen van oorsprong van de asielzoekers. Een land of een streek wordt aan de lijst toegevoegd als de diensten daarom verzoeken en zich bovendien asielaanvragers uit dat land of die streek aanmelden.

Momenteel staan op de lijst drie landen : Angola, Afghanistan en Sierra Leone.

Het concept is niet nieuw. Het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en staatlozen past het al toe wanneer het de dienst Vreemdelingenzaken de raad geeft een vluchteling niet uit te wijzen, maar zijn aanwezigheid tot nader order te "tolereren".

Somalië en Congo zijn voorbeelden van landen waar in bepaalde regio's de burgeroorlog woedt, terwijl andere regio's rustig zijn.

Tsjetsjenië staat niet op de lijst omdat het geen onafhankelijk land is. Bovendien zijn er in België nog geen Tsjetsjeense asielzoekers.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BELGISCHE BIJDRAGE TOT DE OVSE

Interpellatie van de heer Ferdy Willems tot de eerste minister over "zijn verklaring op de top van Istanboel de Belgische bijdrage aan de Organisatie voor Veiligheid en samenwerking in Europa te verminderen" (nr. 188)

De heer **Ferdy Willems** (VU-ID) : De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking (OVSE) kampt met een gebrek aan middelen. Toch wil België zijn bijdrage verminderen van 3,55 tot 2,18 procent, zoals door Canada is voorgesteld. Volgens ons land moet de OVSE haar begroting onder controle houden.

Zal België die 2,18 procent norm volgen ?

Heeft de eerste minister met het Canadese voorstel de garantie dat de OVSE haar begroting onder controle houdt ?

Welke zijn de reële motieven van een verminderde bijdrage ? Is dit ingebouwd in de nieuwe Belgische begroting ? Denemarken en Noorwegen betalen nog minder, maar geven veel meer uit aan ontwikkelingssamenwerking.

Men stelt een verschuiving van middelen vast, van niet-militaire conflictpreventie naar harde bewapening, met andere woorden, een militarisering van het buitenlands beleid. Is dit een regeringsstandpunt ?

Minister **Louis Michel** (*in het Nederlands*) : België vraagt sedert 1996 een herziening van de bijdragen aan de OVSE. Nu staan we in voor 3,55 procent van de financiering van de OVSE-begroting. De grote landen betalen 9 procent. Andere landen met de omvang van ons land leveren een bijdrage van niet meer dan 2,05 procent.

De omschakeling in 1994 van de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (CVSE) tot een volwaardige Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) ging gepaard met een aanzienlijke stijging van de werkingskosten. De hoge Belgische bijdrage dateert van het begin van de CVSE in 1973.

Het Canadees voorstel van oktober 1999 vertrekt van een op het BNP gebaseerde bijdrageschaal. Dit beginsel wordt enigszins genuanceerd voor staten met een hoog BNP en staten waarvan het BNP moeilijk kan worden berekend. Het Canadees voorstel ligt in de lijn van de Belgische visie.

De slotverklaring van de Top van Istanboel legt de Permanente Raad van de OVSE op verder te onderhandelen over de herziening van de bijdrageschaal. Dit moet het pad effenen voor een beslissing op de volgende raad van ministers van de OVSE, eind volgend jaar. Uitgangspunt van de onderhandelingen is het Canadese voorstel.

België hoopt zijn bijdrage te verminderen tot 2,18 procent. Het Canadese voorstel bevat bovendien nog een aantal alternatieven.

België houdt vast aan een billijke bijdrageschaal, die gebaseerd is op de financiële slagkracht van de deelnemende landen.

De OVSE werkt aan een inperking van de uitgaven. Ondertussen vertrouwt de internationale gemeenschap haar aan de andere kant steeds meer taken toe, met een stijging van het budget als gevolg.

De heer **Ferdy Willems** (VU-ID) : Men moet natuurlijk rekening houden met de globale bijdrage voor samenwerking.

Dat conflictpreventie geboden is, vinden wij ook. Maar dat is juist waar de OVSE op aanstuurt.

De **voorzitter** : Er werden twee moties ingediend. Een eerste motie, van aanbeveling, is ondertekend door de heer Ferdy Willems (VU-ID) en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van Ferdy Willems,

gehoord het antwoord van de vice-eerste minister,

vraagt de Belgische bijdrage voor de OVSE op haar vroeger peil te handhaven".

Een eenvoudige motie is ondertekend door de dames Leen Laenens (Agalev-Ecolo) en Claudine Drion (Ecolo-Agalev) en de heer Yvon Harmegnies (PS).

Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

– *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.25 uur.*